



КО́РІНЬ Терентій Савич (27. 10. 1883, с. Блистова, нині Менського р-ну Чернігівської обл. — 29. 07. 1931, м. Саратов, РФ) — борець. Від 1900 — на заробітках у

Таврійській губ., від 1903 — у Приамур'ї (Росія). У м. Порт-Артур (нині Люйшунь, Китай) відкрив чайну. Після початку російсько-японської війни виїхав до Харбіна (Китай), де приєднався до цирку братів Нікітіних. 1904 підвищував майстерність у С.-Петербурзькому атлетичному товаристві та гуртку любителів атлетики. Переможець Всесвітнього з'їзду спортсменів-важкоатлетів у Парижі 1906. Того ж року в Лондоні став чемпіоном світу з класичної боротьби. Виграв поєдинок з левом у Чикаго (США, 1907). У 1908 гастролював Росією. Учасник 5-х Олімпійських ігор (Стокгольм, 1912), 1-ї (Київ, 1913) та 2-ї (Рига, 1914) Всеросійських Олімпіад. Під час виступів рухав віз із 30-ма особами, піднімав паровий котел, розгинав підкови, робив «краватку» з заліза тощо. 1912 відвідав батьківщину. Після 1917 мешкав у Саратові, разом із братами гастролював містами і селами СРСР. У рідному селі його ім'ям названо вулицю та встановлено меморіальну дошку.

В. О. Крутий

Бібліографічний опис:

Корінь Терентій Савич / В. О. Крутий // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-3674>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).